

nemførte meget nemt eller saadan lige straks, og der kan ogsaa derfor være god Grund til at henlede Opmærksomheden paa, om der ikke ogsaa her ved dette Forslag kunde gøres noget i den Retning. Flertallet har haft sin Opmærksomhed henvendt herpaa, og Flertallet fortæller i sin Betænkning, at man kan antage, at Hartkornet gennem dette Forslag, saaledes som det er affattet af Flertallet, vil blive lettet med 10 Kr. pr. Tønde Hartkorn. Jeg maa hertil sige, at det er ganske rigtigt, hvad den ærede Ordfører udtalte, at der kan ikke siges mere, end at det kan blive lettet (Vojen: Det er heller ikke sagt). Nej, det kan nok være, men jeg tror ærlig talt ikke paa den Lettelse. Nej, vil man noget, der kan gøre Birkning, vil man noget, der virkelig kan batte, saa maa man gaa den Vej, som jeg har foreslaaet, eller den Vej, som det ærede Medlem for Ringkøbing (S. C. Christensen) har foreslaaet, eller den Vej, som det ærede Medlem fra Vestervig (N. Andersen) har foreslaaet, nemlig at sige: Hartkornskatterne kunne ikke stige over deres nuværende Beløb. Dette er jo det sælles Grundlag for de 3 Forslag, selv om disse ellers i visse Henseender ere forskellige, det ene fra det andet. Jeg vil stemme for hvilket som helst af disse 3 Forslag, der komme til Afstemning, idet det er mig det væsentligste at faa slaaet fast, at nu kan det være tilstrækkeligt med den evige Paabyrden af Hartkornet, nu ville vi være færdige dermed; lad det nu blive paa Landet, som det er i Byerne i alt væsentligt: de faste Ejendoms-skatter en Gang for alle fikserede, og lad saa det øvrige hvile paa Formue og Lejlighed. Kan det gaa i Byerne, saa kan det vel ogsaa gaa paa Landet. Naar det først var opnaaet, saa kunde vi jo altid tale om Bygningsskyld, og saa kunne vi jo altid tale om andre Lettelser for Hartkornet, gennem ny Skatter eller gennem Bepærelser, paa hvilken Maade man end tænker sig — jeg tror nu ikke meget paa nogen af Delene for det første, men i hvert Tilfælde synes det mig at være en besæden Fordring fra Hartkornets Side at sige, lad os nu paa Landet fikser Hartkornet op ad, lad nu ikke de faste Ejendomsbesiddere være værre stillede paa Landet, end de ere stillede i Byerne. Som sagt, jeg anbefaler at stemme for et af de Forslag, her er stillet. Det er mig ikke saa meget om at gøre, om det just bliver det af mig stillede Forslag eller et af to andre Forslag, som ere stillede i samme Retning. Jeg har stillet mit noget mere moderat end de andre Herrer, idet jeg af Hensyn til, at en Del Kommuner sikkerlig vil komme i nogen Forlegenhed ved

denne Lov, har foreslaaet, at denne Hartkornsfiksering skulde foregaa fra et noget senere Tidspunkt, nemlig 3 Aar efter Lovens Ikrafttræden; thi derigennem ville de Kommuner, som ville have Tab ved denne Lov, saa Tid og Lejlighed til at arrangere sig, ved at kunne paalægge Hartkornet noget mere end hidtil. Det kan jeg indrømme, at der kan være nogen Villighed i, og derfor har jeg foreslaaet, først fra 1898 skulde Fikseringen indtræde, men jeg er ogsaa meget villig til at stemme for hvilket som helst af de to andre Forslag, hvis noget af dem blot kunde vinde Majoritet. Hermed tror jeg at have gennemgaaet de Forslag, som jeg enten har stillet alene, eller er Medforslagsstiller til, eller subsidiært har stillet mig til.

S. C. Christensen: Det foreliggende Lovforslag tilligemed Betænkningen og alle Ændringsforslagene deri omhandle et Emne, vi ikke ere ukendte med her. Vi have nu set det i en Række af Aar liggende paa Tingets Bord, i en Række af Aar have vi sendt det til Udvalg, og vi ere alle i en Række af Aar rejste bort fra det den 1ste April, uden at have faaet noget ud deraf. Smidertid ere Aar efter Aar Kravene om at faa et virkelig Resultat ud af det mellemkommunale Beskatningslovsforslag bleve fremsatte stærkere og stærkere, og fra forskellige Sider. Kravet er fremsat navnlig fra Bybefolkningens Side, fordi den har sølt stærkt, og stærkest vel Jagtens, Savnet af ikke at have en saadan mellemkommunal Beskatning. I § 21 af Næringslovsforslaget saa vi jo foreslaaet et Hjælpemiddel, som midlertidig skulde lette Byernes Stilling og midlertidig sætte dem i Stand til at ramme de Næringer, som dreves i Byerne af andetsteds boende Personer. Men Forslaget eller Kravet, rettere sagt, om en mellemkommunal Beskatning er ogsaa stillet fra anden Side, og sidst, saa vidt mig bekendt, er det stillet af Agravforeningen, men rigtigst uden Bemærkning om, hvorledes denne mellemkommunale Beskatning skulde være indrettet. Som ærede Medlemmer ville erindre, havde vi i Jor, da vi her havde Lovforslaget til anden Behandling, en Strid om, hvorvidt vi, naar vi skulde til at lave en mellemkommunal Beskatning, skulde holde os til vort gamle Standpunkt, eller gaa over til et nyt. I Følge det gamle Standpunkt skulde Næringskommunen have Ret til at beskatte de i Kommunen faldende Indtægter efter visse Regler, og da navnlig efter den Regel, at $\frac{2}{3}$ af de Indtægter, der falde i Kommunen, skulde beskattes der, og selvfølgelig beskattes